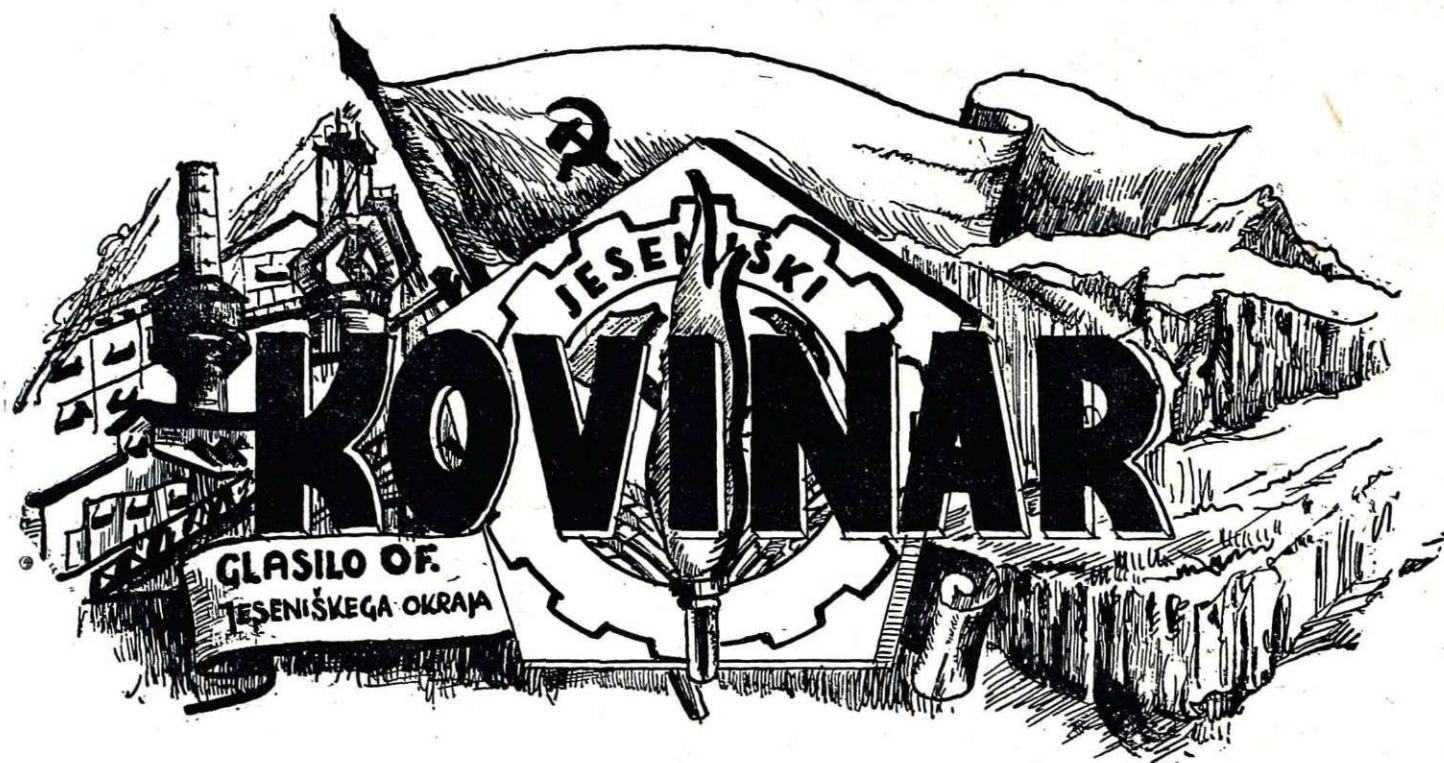

Ni dvoma, da pomeni razkritje te zločinske bande nov poraz zakletih sovražnikov našega naroda ter uspeh naše države in ljudstva, ki bo odselej še bolj budno zasledovalo in pomagalo razkrinkovati vse sovražnikove zločinske poskuse, ki gredo za tem, da bi zavirali in minirali naš petletni plan.

Jasno je, da bodo napor našega ljudstva dali sedaj, po očiščenju teh gnusnih zajedalcev našega državnega organizma, še večje rezultate dot doslej.

(Iz govora javnega tožila LRS na razpravi v Ljubljani, proti izdajalcem naše domovine Diehlu in soobtožencem)

Leto I.

Jesenice dne 26. aprila 1948

Štev. 8

Za 1. maj

Bliža se 1. maj, tradicionalni praznik dela in uspehov delovnega ljudstva vseh dežel sveta in vseh naprednih demokratičnih množic v svetu. Narodi Jugoslavije bodo letošnji prvi maj proslavljali najslovesnejše in z vsem ponosom.

Istočasno, ko v zapadnih kapitalističnih državah delovno ljudstvo bije ostro in težko borbo za svoje osnovne človečanske pravice, ko po ulicah prestolnic in industrijskih središč na zapadu teče kri in padajo življenja zavednih delovnih ljudi, bodo narodi demokratičnih držav na ta dan mirno in ponosno pregledali svoje delovne in proizvodne uspehe.

Na ta način bo delovno ljudstvo Jugoslavije mogočno manifestiral svojo enotnost z vsemi bojujočimi se demokratičnimi množicami sveta. Ponosno in odločno bomo manifestirali našo borbena odločnost in moč proti vsem vojnim hujskačem za pravičen in trajen mir. Istočasno bomo ponosno pregledali naše moči in dosežene uspehe ter napravili obveznosti in sklepe za čim hitrejšo gospodarsko izgradnjo — za zmago socializma. Nastavili bomo še odločnejšo borbo proti vojnim hujskačem in rušilcem mednarodnega demokratičnega miru.

V vseh glavnih mestih ljudskih republik Jugoslavije se pripravljajo najveličastnejše proslave 1. maja. Enake proslave, seveda v manjšem obsegu, bodo tudi po vseh naših krajih, mestih in industrijskih središčih. Delovno ljudstvo Slovenije pa se bo 1. maja predvsem udeležilo proslave delavskega praznika v Ljubljani. V centrih jeseniškega okraja, na Jesenicah, Bledu, v Kranjski gori, Boh. Bistrici, Lescah in Radovljici se vršijo obsežne priprave za čim večjo udeležbo v Ljubljani. Prebivalstvo našega okraja noče in ne bo zaostalo glede udeležbe ostalih okrajev Slovenije. Prvoboritelji izgradnje socializma — naši udarniki, novatorji in racionalizatorji bodo seveda stali v prvih vrstah in se polnoštevilno udeležili proslav svojega največjega praznika.

Geslo delovnega ljudstva jeseniškega okraja je: Za čim lepšo, čim dostojnejšo in najveličastnejšo proslavo praznika 1. maja!

Živel 1. maj - mednarodni praznik delovnega ljudstva!

Živel II. kongres Osvobodilne fronte Slovenije

Z velikim ponosom in samozavestjo se naše delovne množice pripravljajo, da proslavijo 27. april — dan ustanovitve Osvobodilne fronte Slovenije. Po vsej Sloveniji in tudi v našem okraju so člani OF na masovnih zborovanjih izvolili najnaprednejše in najzaslužnejše delegate za II. kongres OF v Ljubljani, ki bo ob sedemletnici ustanovitve Osvobodilne fronte. Ta kongres bo mogočna manifestacija enotnosti delovnih množic, bo pregled dela od I. kongresa leta 1945. Na kongresu pa bodo postavljene tudi nove naloge za bodoče delo.

Po uničenju okupatorja in njegovih hlapcev na bojnem polju je Osvobodilna fronta postavila pred svoje člane in pred vse slovensko ljudstvo nalogo obnove domovine in gospodarske izgradnje dežele. Že v letu 1946 se je pristopilo k ustvarjanju petletnega gospodarskega plana, ki je pogoj za izgradnjo socializma v Jugoslaviji. Osvobodilna fronta je pozivala delovno ljudstvo k udarniškem delu, k izvrševanju plana prav tako, kot je pozivala leta 1941 k uporabi orožja. Pa tudi sedaj so se dvignili maloštevilni naši nasprotniki, nasprotniki vsakega napredka našega gospodarstva, ker so v službi zapadnega imperializma. Fašizem se poskuša dvigniti na noge v Trumanovi doktrini, Marshallovem planu, v politiki Vatikana. Fašistične metode se že uporabljajo v Grčiji, Kitajskem in drugod. Zapadni imperialisti rožljajo z orožjem, strašijo z atomsko bombo, da bi zakrili svojo slabost in z ustvarjanjem vojne psihoze zbegali ljudi slabih živcev. Njihov cilj je odvrgniti ljudi od delovnega poleta pri gospodarski obnovi, njihov cilj je ustvarjati nezaupanje v Osvobodilno fronto ter razbiti enotnost ljudskih množic, ki je bila skovana v času borbe in se je po osvoboditvi še bolj utrdila, poglobila in se dalje razvija.

Tudi v našem okraju skušajo agenti zapadnega imperializma izkoriščati objektivne težave bodisi zaradi prehrane ali zaradi napak, ki se delajo tuptam pri razdeljevanju raznega blaga. Nasedati takim provokacijam bi pomenilo neposredno pomoč tujim agentom. Potrebna je neprestana budnost, da ne bomo nasedali parolam, ki jih mečejo med množice špijonski agenti tipa Bitenc in njegove skupine, ki je baš te dni pred Vrhovnim sodiščem Slovenije prejela zaslužen kazni za svoja špijonska dela. Prav ta razprava v Ljubljani nas uči, da ne bomo nasedali poslanca Vatikana, ki namesto ljubezni sejejo razdor med naše množice. Vsem tem hlapcem zapadnega imperializma je trn v očeh vsak naš napredek, vsak naš uspeh, bodisi na kulturnem ali političnem polju. Razkrinkavanje naših nasprotnikov, pa naj svoje

parole zavijajo v še tako ljubeznive „ljudske“ fraze, je dolžnost slehernega člana OF.

V letu 1948 nas čaka še ogromno dela. Pomagati moramo našim kmetom pri gradnji združnih domov in jim nuditi vso pomoč za izboljšanje poljedelstva. To je prva in glavna naloga, ki pa jo bomo dosegli z utrditvijo in razširitvijo OF ter z ideološko vzgojo njenih članov. To velja zlasti za odbore OF na vasi, ki naj bodo prav taki borbeni organi za gospodarsko obnovo kot so bili borbeni organi v borbi proti okupatorju med vojno.

S takimi načrti spremlja Osvobodilna fronta in delovno ljudstvo jeseniškega okraja II. kongres OF v Ljubljani in slavi obletnico ustanovitve svoje politične organizacije.

Naj živi Osvobodilna fronta Slovenije, organizator borbe proti okupatorju, danes pa organizator velikih gospodarskih podvigov v izgradnji naše domovine!

V Radovljici so se najboljše pripravili na volitve delegatov za II. kongres OF Slovenije

Množične organizacije v Radovljici so se že dalje časa pripravljale na volitve delegatov za II. Kongres Osvobodilne fronte Slovenije. Aktivisti OF so na sestankih pojasnjevali pomen II. Kongresa. Uspeh tega pojasnjevanja ni izostal. V ponedeljek, 12. aprila t.l. se je volivnega sestanka udeležilo približno 700 ljudi — članov OF. Sekretar mestnega odbora OF tov. Žitnik Maks je članstvu ponovno razložil pomen volitev, nato pa je predsednik Mestnega OF odbora tov. Prešeren Martin govoril o političnem položaju v svetu. Ko se je med drugim dotaknil politike Vatikana, je članstvo ogorčeno protestiralo proti vsem kršilcem miru.

Nato so izvolili delegata za II. Kongres OF. Navdušeno je bil pozdravljen predlog, da naj bo delegat tov. Nikolič Vojo, oficir JA. Ko se je izvoljeni delegat zahvalil za zaupanje, je množica ponovno izrazila veliko zaupanje in ljubezen do naše slavne armade. Volitev so se udeležili tudi člani, ki volivnemu sestanku niso mogli prisostvovati in so bile ob 10. uri zaključene z 90% udeležbo.

Če primerjamo izvedbo volitev delegatov za II. kongres OF v Ljubljani z ostalimi kraji našega okraja, moramo dati Radovljici prvenstvo. Prebivalstvo v Radovljici je s temi volitvami dokazalo, da se je precej otrčelo malomeščanstva, ki je vladalo v tem lepem mestu tudi še po osvoboditvi. Aktivisti v Radovljici pa naj se s tem uspehom ne uspavajo in naj pozitivno delo nadaljujejo z vso upornostjo še v bodoče.

Po sprejetju okrajnega petletnega plana

Kot smo poročali v našem listu z dne 12. aprila t. l., je bil na prvem zasedanju novoizvoljenega okrajnega ljudskega odbora na Jesenicah navdušeno sprejet petletni gospodarski investicijski plan našega okraja. Besedilo plana je na zasedanju prebral **tajnik okrajnega ljudskega odbora tov. Vidic Ivan**. S tem planom mora biti seznanjen sleherni prebivalec v na-

Tov. Vidic Ivan, je bil zaradi predanosti službi ljudstvu pri zadnjih volitvah ponovno izvoljen za tajnika OLO Jesenice

šem okraju in je dolžnost vseh novoizvoljenih odbornikov OLO, aktivistov Osvobodilne fronte in ostalih množičnih organizacij, da plan na terenu pravilno tolmačijo. Premalo pa bi bilo, da bi bilo naše ljudstvo s planom samo seznanjeno, ampak moramo z vsemi silami stremeti za tem, da se bo plan v našem gospodarskem življenju tudi izvajal, da bomo ob koncu vsakega leta, zlasti pa ob koncu petletke lahko podali zadovoljive rezultate. Zavedati se moramo, da so slične plane sprejeli vsi novoizvoljeni okrajni ljudski odbori na zadnjih zasedanjih. Med posameznimi okraji se bo razvilo tekmovanje v izvrševanju okrajnih petletnih planov, in ne smemo dopustiti, da bi plan jeseniškega okraja ne bil dosežen odnosno presežen. Ni pri tem odveč omeniti, da je plan, ki je bil sprejet na zadnjem zasedanju, realen in dobro sestavljen, kar je potrdila tudi minister za komunalne zadeve LRS tov. Lidija Šentjurs na konferenci predstavnikov ljudskih odborov v Ljubljani dne 14. aprila t. l.

Ker tej številki prilagamo kot posebno prilogo celotno besedilo našega okrajnega petletnega plana in bomo tudi še v naslednjih številkah našega lista o planu pisali, zaključujemo s tem kot smo rekli že v uvodu: **da je dolžnost slehernega izmed nas, da se s planom seznamimo in ga izvršujemo do zmagoslavne konca.**

Delovni kolektiv Železarneske Jesenice v borbi za izboljšanje dela

Svobodno dihanje delovnega ljudstva nove Jugoslavije čutimo na vsakem koraku. To opazimo še prav posebej pri naših ljudskih talentih, bodisi v kulturnem, gospodarskem ali političnem življenju. Koliko naših ljudskih talentov na vseh področjih javnega udejstvovanja je nosilo v svojih srcih krasne zamisli za izboljšanje človeškega življenja. Stari svet, kapitalistično-izkoriščevalski svet, pa ni dopustil, da bi ti talenti svoje zamisli uresničili. Če pa se je komu posrečilo kaj ustvariti, so sadove pobrali tujci, finančni mogotci. Danes pa je pri nas, ko ustvarjamo socialistično domovino, tudi v tem oziru povsem drugače. Ljudskim talentom so dane vse možnosti za njihovo rast, pa

Medobratno tekmovanje v Železarni Jesenice

Pregled doseženih delovnih uspehov za I. četrtletje 1948

Po sklepu VI. plenuma Centralnega odbora enotnih sindikatov Jugoslavije morajo sindikalne organizacije tekmovalne roke spraviti v sklad z roki v planskem letu, to je, da bodo kolektivi prevzemali tekmovalne obveznosti za tri mesece in tudi rezultate objavljali po vsakem tromesečju.

Kljub sklepu VI. plenuma pa bodo v jeseniški železarni tekmovali še nadalje kot dosedaj (v smislu sklepa komisije za tarife in tekmovanje z dne 15. 3. 1948 na Jesenicah) to je, vršilo se bo **mesečno medobratno tekmovanje** med obrati železarne. Rezultati teh tekmovanj pa se bodo objavili **tromesečno** in se bo tudi predhodna zastava slovesno predajala zmagovalcu tromesečju.

Za prvo četrtletje 1948 si je s 467 točkami priboril prvo mesto obrat laboratorij, ki je tudi

naj bodo to mladi literati, slikarji, kiparji, godbeniki, gledališki igralci ali pa iznajditelji, racionalizatorji in novatorji. Že v naši zadnji številki smo poročali o ljudskih talentih — likovnih umetnikih na Jesenicah. Danes si oglejmo nekoliko delo naših ljudskih znanstvenikov — iznajditeljev, racionalizatorjev in novatorjev v jeseniški železarni.

Že takoj po osvoboditvi je vodstvo železarne in sindikalna podružnica sprožila akcijo za izboljšanje dela z imenovanjem poverjenika in ocenjevalne komisije za nagrajevanje. Za popularizacijo akcije je bila izdana brošura „Male obratne izboljšave“.

Ta iniciativa je rodila zadovoljiv uspeh. Do danes je bilo predloženih že 429 izboljšav, izmed katerih je 79% več ali manj že izvedenih. Te izboljšave prinašajo celotnemu kolektivu in vsej skupnosti velike gospodarske koristi. Da bi se predlagateljem dalo priznanje za njihov trud in prizadevanje, so jim bile izplačane večje ali manjše nagrade v denarju. Te nagrade znašajo do 31. marca t. l. 205.295 din. ki so bile razdeljene 184 predlagateljem. Zanimivo pri tem je, da je bilo v prvih treh letih po osvoboditvi večje število predlogov in slabše kvalitete, med tem ko v zadnjih mesecih prevladuje manjše število predlogov, toda so po kvaliteti mnogo boljši.

Prvega maja 1946 je bilo namreč več ali manj takoj izvedljivih le 68% predlogov, 1. maja 1947 75%, medtem ko je bilo letos 1. aprila že 79% izvedljivih predlogov.

Zanimivo je vedeti, kakšne izboljšave prinašajo izvedeni predlogi. Največ je predlogov glede prehranka na času in materialu, nato sledi olajšanje dela, omogočenje obratovanja in osamosvojitve ter delovna varnost in higijena. Še bolj zanimivo pa je, da so strokovni delavci in delovodje, to je delavski stalež, predložili 305 predlogov ali 71%, ostalih 124 predlogov pa obratovodje, asistenti ter tehnični in komercialni nameščenci. Seveda pa s tem nameščencem ne mislimo delati krivice, ker je stalež tehničnih poklicev znatno nižji od delavskega. Z navedenim smo hoteli povedati, da **udeležba na vposlanih predlogih dokazuje složno sodelovanje vsega kolektiva** za nadaljni napredek gospodarskega in socialnega življenja. To se vidi tudi iz tega, da so na vposlanih predlogih udeleženi prav vsi obrati železarne. Izmed predlagateljev jih je nad 100 doseglo **kvalifikacijo in so bili proglašeni za udeležnike.**

Iz številnih in podatkov, ki smo jih v tem sestavku navedli, sije globoka vera našega delovnega ljudstva v boljše življenje, sije sproščenost velike ljudske tvornosti, ki je bila dosedaj uklenjena v okove izkoriščevalcev.

Mirno in ponosno ter z velikim prezirom opazujemo besnenje izumirajočega kapitalizma. Toda smo čuječni!

prejel prehodno zastavo železarne Jesenice. Ostali obrati so se razvrstili takole:

2. mesto opekarna	448.87 točk
3. mesto mehanična delavnica	444.10 točk
4. mesto žična valjarna	436.43 točk
5. mesto nameščenci	429.69 točk
6. mesto Javorni II	427.24 točk
7. mesto met. industr. šola	415.47 točk
8. mesto livarna, modelno miz.	410.51 točk
9. mesto jeklarna	406.88 točk
10. mesto cevvara, jeklovlek	406.85 točk
11. mesto kamnolom	405.48 točk
12. mesto Javornik III	401.56 točk
13. mesto Javorni I	400.18 točk
14. mesto promet	398.64 točk
15. mesto kotlarna	396.85 točk
16. mesto energijski oddelek	396.19 točk
17. mesto gradbeni oddelek	392.16 točk
18. mesto žebeljarna	386.82 točk
19. mesto plavž	384.36 točk
20. mesto žičarna	379.41 točk
21. mesto hladna valjarna	363.33 točk
22. mesto ekonomat	361.59 točk
23. mesto tovarniška zaščita	315.47 točk

Laboratorij si je priboril prvo mesto in prehodno zastavo zaradi rekordnega števila analiz, dobre delovne organizacije, zaradi najbolj učinkovitih predlogov za izboljšanje dela, uspešnega dela obratnega sindikalnega pododbora in zaradi vzorne delovne discipline.

Naprej v drugo tromesečje, v borbo za prvo mesto, v borbo za prehodno zastavo, v borbo za boljše življenje!

Občni zbori sindikalnih podružnic dokazujejo nedelavnost nekaterih upravnih odborov

Kot drugod so se tudi v našem okraju pričeli občni zbori sindikalnih podružnic. Dosedanji upravni odbori so več ali manj seznanjeni s pravilnikom o občnih zbora in s sklepi VI. plenuma ESJ. Posamezni odbori sindikalnih podružnic pa niso dovolj resno pristopili k pripravam za izvedbo občnih zborov.

Prvi občni zbor je imela podružnica **državno-administrativnih uslužbencev MLO Jesenice**. Dosedanji odbor podružnice je članstvo seznanil s problemi in je tudi pripravil poročilo o dosedanjem delu. Najboljše je bilo podano poročilo mladinskega referenta. Mladina je sprejela obveznost, da bo napravila letos **1.300 ur za zadružno domove**. Podružnica je posvetila precejšnjo skrb vzgoji in strokovnemu znanju članstva. Organizirala je strojepisni tečaj. V diskusiji pa so se terenski delavci pritoževali, da niso prejeli ves čas potrebne delovne obleke in obutve. V ostalem pa je občni zbor potekel v redu. S tajnim glasovanjem so izvolili nov upravni in nadzorni odbor, z javnim glasovanjem pa ljudskega tožilca in delegata za sindikalni svet.

Dne 7. aprila je bil občni zbor **državno-administrativnih sodišč Jesenice**. Občni zbor, ki je potekel v skladu s pravilnikom, se je pričel točno ob napovedani uri, kar dokazuje precejšnjo disciplino članov. Poročilo dosedanjega odbora je sicer zajelo vse sektorje sindikalnega dela, vendar pa je bilo opaziti, da se je odbor zelo redko sestajal k sejam. V poročilih je bilo premalo poudarjeno delo posameznih referentov, ker razen študijev zakonodaje, političnih in gospodarskih vprašanj niso zajeti v dovoljni meri ostali sektorji dela. Delovno predsedstvo občnega zbora je zadovoljivo izvršilo svojo dolžnost.

Sindikalna podružnica **gradbenih „Gradis“ Jesenice** je napovedala občni zbor za 10. april t. l. Delovno predsedstvo pa je na zasedanju ugotovilo, da je od 142 članov poravnalo članarino samo 65 članov. Zastopnik tajništva je vsled tega pojasnila, da imajo pravico glasovanja in stavljanja predloge ter posegati v disku-

(Nadaljevanje na tretji strani)

(Nadaljevanje na četrti strani)

Kako posluje trgovina po vezanih cenah v jeseniškem okraju

Okrajna poslovna zveza na Jesenicah je že v prvi polovici marca dostavila zadrugam v našem okraju gotove količine tekstilnega in industrijskega blaga in je bila s tem takoj omogočena trgovina po vezanih cenah in garantirane preskrbe. Zadruga pa še nadalje dnevno naročajo pri Okrajni poslovni zvezi razno blago.

V gornji savski dolini so se zadrugniki za novo trgovino resno zavzeli in zelo lepo uredili svoje zadruga. V **Kranjski gori** imajo lepo urejeni dve izložbi, v eni je blago garantirane preskrbe, v drugi pa blago po vezanih cenah. Tudi v **Ratečah in Mojstrani** imajo lepo urejeno. Na Dovjem so že naredili pogodbo in prodali 9.000 kg cementa po vezanih cenah in razne druge stvari.

Prav lep primer imamo tudi v **Kamnje-Polje v Bohinju**, kjer so gospodinje rabile sukanec in so zato odprodale fižol po vezanih cenah.

V **Ljubnem** so prodali po vezanih cenah repno seme in fižol. Tudi v **Ribnem** so že odkupili fižol. Tudi nekaj krompirja so že ljudje pripeljali v zadruga, pričakuje pa se večji pritok krompirja, ko ga bodo ljudje posadili in bodo videli, koliko imajo viška tega pridelka.

Dosedaj je bilo v našem okraju največ odkupljenega po vezanih cenah mesa, to je nad 10.000 kg, fižola je bilo odkupljenega nad 5.500 kg, nadalje okrog 900 kg krompirja, 500 komadov jajc, 15 kg sira in še vrsto drugih stvari kot 46 kg oljne repice, 35 kg lanenega semena in 26 kg svinjskih kož itd.

Iz gornjega vidimo, da se je tudi pri nas pričelo zanimanje za trgovino po vezanih cenah, čeprav so nekateri trdili, da v našem okraju sedaj na spomlad ljudje nimajo kaj prodati. Te govornice pa so širili le sovražniki ljudske oblasti, ki hočejo ovirati naš napredek in razvoj. Ta trgovina pa se bo iz dneva v dan še bolj poživila, ker po zadnjih uredbah prihajajo v poštev za trgovino po vezanih cenah novi predmeti kot mleko, razna semena, zdravilna zelišča itd.

Za uspešen razvoj trgovine po vezanih cenah v našem okraju pa je potrebno, da se Okrajna poslovna zveza še bolj zanima za pravilno in točno dostavljanje blaga, da vodi evidenco in kontrolo nad poslovanjem zadrug. Tako bomo preprečili pomanjkljivosti, ki se v nekaterih zadrugah dogajajo. Te pomanjkljivosti so zlasti te, da ponekod leži trgovsko blago po skladiščih kot na primer v **Boh. Bistrici**. Pomanjkljivost nekaterih naših zadrug je tudi v tem, ker nimajo ločenega blaga po vezanih cenah in

blaga garantirane preskrbe. Prizadete zadruga, posebej pa še Okrajna poslovna zveza so dolžne te pomanjkljivosti odpraviti, predvsem pa voditi točno kontrolo in evidenco nad razdeljevanjem blaga.

Tekmovanje med šolskimi, tovarniškimi in vaškimi aktivimi LMS v jeseniškem okraju

Martinar v železarni — po reliefu mladega likovnega talenta tov. Dolinška

Najboljšemu aktivu bo podeljena rdeča prehodna zastavica, najslabšemu aktivu — zelena prehodna zastavica.

Mladina jeseniškega okraja je sklenila uvesti tekmovanje med šolskimi-tovarniškimi in vaškimi aktivimi. To tekmovanje ima namen pregledati delo mladine v osnovnih aktivih in dati pobudo za izboljšanje nadaljnjega dela. Najboljšemu in tudi najslabšemu (!) aktivu bo na Dan zmage, 9. maja t. l. podeljena prehodna zastavica. Najboljši aktiv v šolah, tovarnah in vaseh bodo prešli prehodno zastavico iz rdečega blaga v obliki trikotnika, v katerega je vdelana v državnih barvah mladinska značka. Najslabšemu aktivu pa bo podeljena prehodna zastavica iz zelenega blaga, na katerem bo simbol počasnosti (lenobe) — želva.

Mladina bo tekmovala v sledečih točkah:

1. Utrditev in povečanje članstva v aktivu;
2. sodelovanje aktiva pri reševanju gospodarskih vprašanj;
3. udeležba aktiva na prostovoljnih akcijah;
4. kulturno-prosvetno delo in fizkultura.

Nekateri aktivni so k tekmovanju takoj pristopili in že beležijo lepe uspehe. Tako je aktiv na Slovenskem Javorniku najresnejši tekmelec za osvojitve rdeče zastavice. Za njim ne zaostajajo aktivni v Železarni na Jesenicah, kjer njihove delovne brigade z dneva v dan dvigajo uspehe v prekoračenju norm in vidno izboljšujejo kvaliteto dela in vsebino. Zelo malo pa so pokazali zanimanja za tekmovanje aktivni „Gradiš“-a na Jesenicah, dalje tovarna pletenih v Radovljici in tovarna vezenin na Bledu. Če se stanje v teh aktivih ne bo izboljšalo, ni izključeno, da bodo 9. maja prejeli zeleno zastavo z želvo.

Prav tako nekateri mladinski aktivni na vasi, kjer se grade zadrugni domovi, še niso prijeli za kramp in lopato, ampak opazujejo raje mladino iz industrijskih centrov, ki koplje temelje za izboljšanje kulturnega in gospodarskega življenja na vasi.

Brez dvoma se bo vnela ostra borba za osvojitve rdeče prehodne zastavice tudi med šol-

Tridnevni tečaj aktivistk AFŽ na Jesenicah

Že dalje časa so naše žene razmišljale, da bi bilo za okrepitev in poživitev dela v ženski organizaciji potrebno in koristno prirediti večdnevni tečaj za aktivistke in sekretarke krajevnih odborov AFŽ. Težave pa so naše žene imele glede prostora, ki ga na Jesenicah nikakor niso mogle dobiti. Šele s preureditvijo Titovega doma se je njihova želja izpolnila, ker jim je sindikalna podružnica dala na razpolago malo dvorano v I. nadstropju. Tako so v dneh od 31. marca do 2. aprila svojo misel uresničile in priredile tridnevni tečaj.

Ker smo pričakovali, da se bo večina naših žena težko odtrgala od doma za tri dni, je bil tečaj pripravljen tako, da bi se tovarišice dnevno menjavale. Kljub temu pa nekateri odbori niso poslali na tečaj nobene tovarišice. Nerazumljivo je to zlasti za odbore večjega obsega, ki niso izpolnili svoje dolžnosti napram ženski organizaciji, ki jih je izvolila v odbore. Opravičujemo tehtne vzroke, neopravičljivo pa je, da odbor AFŽ v **Boh. Bistrici** kot največji odbor v Bohinju ni poslal nobene žene, med tem ko je mala vasica **Bitnje** vprašanje zadovoljivo rešila. Naravnost neodpustljivo pa je odsotnost žena nekaterih **jesenjskih centrov**, posebej tistih, ki se radi bahajo s svojo „zgradjenostjo“.

Tiste naše žene pa, ki so se tečaja udeležile, so mnogo pridobile. Naj navedemo pot primer bsede tovarišice Zore: „Veliko sem študirala, precej vem, kar dnevno čitam in zasledujem dogodke, pa moram priznati, da sem s tem tečajem mnogo pridobila in mi bo marsikaj zelo koristilo in pomagalo pri nadaljnjem delu. Priznati moram, da nisem pričakovala tolike koristi od tečaja in je res velika škoda, da se tiste žene, ki so imele možnost obiska, tečaja niso udeležile.“

Pri tej priliki pa moramo izraziti svojo veliko hvaležnost predavateljem, ki so snov podajali tako nazorno in razumljivo, da je bil čas vedno prekratek. Tako je sekretar Okrajnega odbora OF tov. Voljč Ignac predaval o pomenu in razvoju Ljudske fronte, tov. Zupančič Pavle o karakterju ljudske oblasti, tov. Kristan Franc o razvoju in strukturi sindikalnih organizacij, tov. Kopriva Ivan o vlogi šolstva in ljudske prosvete, tov. Ekar Milan o novi finančni politiki, tov. Kolar Matevž o gradnjah zadrugnih domov, tov. Klinar Ciril o odkupu po vezanih cenah, tov. Kuralc Drago o pomenu planskega gospodarstva, tov. Lusko-vec Ema o splošnem socialnem skrbstvu in tov. Ertl Jože o mobilizaciji delovne sile.

Zadnje popoldne tečaja so obravnavale žene organizacijska vprašanja, vodenje sej in sestankov, pisanje zapisnikov, poročil itd. Prisostvovala je tej obravnavi tudi sekretarka Glavnega odbora AFŽ Slovenije tov. Mimica Zupančičeva.

Skupno se je tečaja udeležilo 74 tovarišic, izmed katerih jih je 20 vztrajalo na tečaju vse tri dni. Med opoldanskimi odmori so si tečajnice ogledale ustanove, pri katerih imajo one največ deležev, in sicer čakalnico za matere in otroke na železniški postaji, Dom onemoglih in Dom igre in dela, ter Dijaško kuhinjo.

skimi aktivimi. Nič ne prikrivamo, da uspehi v prvem polletju niso bili zadovoljivi. Tudi disciplina in organizacijsko delo mladine v šolah ni najboljše. Tako obrtna šola na Jesenicah še do danes ni dvignila mladinskih legitimacij za svoje člane, medtem ko jih ostali aktivni na terenu nosijo že po več mesecev. Učenci na šolah bi se morali bolj zavedati, da so sami kovači svoje usode.

9. maj — Dan zmage naše slavne Titove armade in delovnega ljudstva jugoslovanskih narodov — je pred vrati. Tega dne bo vsa javnost jeseniškega okraja, pa tudi drugod, obveščena o borbi in uspehih najboljšega aktiva šole, tovarne in vasi. Ta dan bomo videli, kateri aktiv mladine največ doprinaša k zgraditvi socializma in vzgoji novega rodu. Videli pa bomo tudi napake in slabosti najslabšega aktiva, ki zaostaja za naporom našega delovnega ljudstva za uspešno izvršitev prve petletke.

Nova bolnišnica na Jesenicah

(Nadaljevanje s tretje strani)

na Jesenicah in Javorniku v dragoceno jeklo, ki ga je tujec z dobičkom prodajal dalje, našemu rudarju in fužinarju pa je ostala revščina in trpljenje. Le v vztrajni in neprestani borbi z izkoriščevalci si je delovno ljudstvo počasi in mukoma priborilo prve socialne ustanove. Šele v novi Jugoslaviji je socialno zavarovanje postalo splošna last vsega delovnega ljudstva in državni zavod za socialno zavarovanje je postal stalni nosilec vsega socialnega zavarovanja. Te velike pridobitve na polju zdravstva bo naše ljudstvo znalo čuvati in braniti pred vsakršnimi napadi.

V imenu Mestnega ljudskega odbora na Jesenicah je izrekel zahvalo graditeljem tov. Podlipec, ki je pozval vse množične organizacije, da se tudi v bodoče odzovejo klicu naših bolnikov za nadaljnjo ureditev bolniških objektov.

Ob koncu svečanosti sta bili poslani pozdravni brzojavki predsedniku vlade FLRJ maršalu Titu in predsedniku vlade LRS Mihi Marinku.

Ko je godba odigrala koračnico, se je množica razšla z globoko zavestjo, da je bolnišnica njihova last, ki bo v polni meri služila plemenitim ciljem ljudskega zdravja.

Odpravljajmo škodljive posledice in napake preteklosti

„Kače“ pred trgovskimi podjetji naj končno izginejo

Osnovna naloga naše trgovske mreže je v čim hitrejši in točnejši postrežbi potrošnikov. Z znano uredbo zvezne vlade o potrošniških nakaznicah za živila, tekstil in obutev ter z garantirano preskrbo tega blaga se kažejo vidni uspehi našega planskega gospodarstva. Popolnoma neupravičena je bojazen, da bi blaga garantirane preskrbe zmanjkalo in bo sleherni potrošnik brez nadaljnjega lahko vnovčil vse „točke“, ki mu pripadajo.

Kljub vsem zagotovilom ljudske oblasti, da je blaga garantirane preskrbe na razpolago v zadostni količini, se nekateri naši ljudje ne morejo odvaditi grde razvade iz dobe okupacije in se postavljajo pred trgovinami v dolge „kače“. Na predvečer, ko se je začela prodaja tekstilnega blaga in obutve, so se na Jesenicah začeli zbirati pred poslopjem „Kaše“ nekateri ljudje (milo povedano — lakomneži!) že ob 23. uri, to je še pred polnočjo. Ob 3. uri zjutraj pa je stala pred „Kašo“ že več 10 metrov dolga „kača“. Isto sliko je bilo opaziti pred prodajalno okrajnega magazina na Jesenicah in še marsikje, kjer se je prodajalo blago garantirane preskrbe na točke.

No, če pa pogledamo, kdo so ti ljudje, katerih bojazen je tako velika, da jim ni dala spati in da so navalili pred vhode prodajaln pred polnočjo in čez. Kar oglejmo si jih; Stari znanci iz let 1941—1945. Te obraze vidiš povsod. Pred mesarijami, trafikami, trgovinami, skratka povsod, kjer se je treba postaviti v vrsto. Izgleda, da ti ljudje nimajo drugega dela in da imajo časa na pretek. Redkokdaj vidiš te ljudi pri kakem prostovoljnem delu. Vendar pa to še ni vse.

Če bi se drenjali in uganjali neumnosti samo za lastne potrebe, bi človek njihovi nenasitnosti in nezaupljivosti še oprostil. Običajno pa se dogaja, da imajo ljudje „v kačah“ tudi mnogo znancev, sorodnikov itd. itd. Na lepem se ti znajde gospodinja pred pulcom v trgovini z nakaznicami za svojo družino, za gospo inženirjevo, za gospodično Cilko, za gospoda Pepeta itd. Treba je precej časa, da se kupovalka oprta s težkim bremenom in se natvorjena z različnim blagom za ves center mukoma privleče domov. Pa tudi to še ni vse.

Najbolj žalostno poglavje v tej vrsti „trgovine“ pa je to, da se nahajajo tudi med našim

prodajalnim osebjem nekateri, ki oskrbujejo svoje stranke po stari trgovski navadi. Ti — zavestno ali nezavestno — nekaterim svojim znancem in sorodnikom enostavno rezervirajo blago, ali pa jim ga dostavljajo celo na dom. Sicer se je to stanje v zadnjem času nekoliko izboljšalo.

Mislimo, da je skrajni čas, da prenehamo z navadami izza okupacije. Blaga, zlasti tekstilnega in obutve je na trgu dovolj. Brez vsakega drenjanja boš lahko med poslovnimi urami vnovčil točke, ki ti pripadajo. Vsaka bojazen je popolnoma neutemeljena. Trgovine se iz dneva v dan polnijo z blagom garantirane preskrbe. Zavedni državljani ne bomo nasedali propagandi naših sovražnikov, ki mislijo, da morajo pokupiti vse sami v svoje spekulativne namene. Smo na pragu socializma in prepričani, da bo prej ali slej marsikomu žal, da se je postavljaval v „kačo“, in nasedal propagandi reakcije. Saj koncem koncev „kače“ niso bile nič drugega kot gnezda, kjer se redijo klice reakcije.

Razširjevalec neresničnih vesti Mohorič Franc pred ljudskim sodiščem

V soboto, 10. aprila t.l. je bila na Jesenicah pred okrajnim ljudskim sodiščem javna razprava proti Mohorič Francu iz Zgoše št. 17. Zagovarjati se je moral zaradi neresničnih in zlobnih vesti, češ da smo mi pogoreli, da naša vojska dezertira čez mejo in to celo s konji, dalje, da so nekateri oficirji JA z avtomobilom pobegnili čez mejo in da je pri nas zelo napeto stanje. S takim govorjenjem je obtoženi Mohorič Franc hotel pri našem ljudstvu ustvarjati nerazpoloženje, da v naši državi vlada nered in je hotel namerno zavajati ljudstvo, da bi izgubilo zaupanje v ljudsko oblast in se odtegnilo pri izpolnjevanju petletnega plana.

Na razpravi je Mohorič zanikal inkriminirane besede in je trdil, da je navedenega dne govoril z vaščani samo o gospodarskih problemih, predvsem zaradi oranja zemlje. Ko pa mu je sodnik prečital obtožnico in zapisnik o zaslišanju, ki ga je sam podpisal, se je Mohorič izgovarjal, da je bil ob aretaciji tako prestrašen in živčen, da ni vedel, kaj govori. Sodišče pa je obtožnico razčlenilo in izpraševalo obtoženca o vseh podrobnostih. Obtoženec se je pri tem spominjal vsega, odpovedal pa mu je spomin glede obtoženih dejanj. V teku razprave se je jasno pokazalo, da obtoženčeve trditve o živčnem napadu in slabih živcih ne bodo držale. Prav tako se je izgovarjala na slabe živce in pozabljenost tudi prva priča, dočim je dvainšestdesetletna žena povedala preprosto vse, kar je slišala govoriti prvo pričo in je še dodala, da je to reakcija, ker se pripravljamo na volitve. Ko je prva priča slišala izpoved te žene, se ji je počasi osvežil spomin in priznala, da se spominja nekega razgovora o reakciji. Proti koncu razprave je tudi obtoženec delno priznal, da je možno, da je kaj takega govoril, ker je bil malo vinjen. Ker se je sodišče prepričalo o krivdi Mohorič Franceta, je izreklo pravično kazen in ga obsodilo na 4 mesece odvzema prostosti, 1000 din povprečnine in povračilo stroškov kazenskega postopanja. V kazen se mu je vštel tudi preiskovalni zapor.

Naše ljudstvo je to obsodbo z zadovoljstvom vzelo na znanje, ker ne more dopustiti, da bi razni Mohoriči širili o naši državi zlobne klevete in blatili našo slavno armado, ki zvesto čuva naše meje, da more delovno ljudstvo v državi mirno graditi boljše življenje in enotnost narodov.

Gornja obsodba naj bo resen opomin vsem tistim, ki z zlohotnim govorjenjem o naši državi širijo nezadovoljstvo med ljudstvom in ga namerno odvrčajo od dela.

Razkrinkujmo sovražnike ljudstva in ljudske države!

Skupina tatov na Jesenicah se je znašla v zaporih

Lani in letos so se na Jesenicah in okolici dogajale večje in manjše tatvine. Dobro organizirano skupino tatov je vodil Čuden Franc iz Jesenic, pomagali pa so mu njegova žena Ivana, Potočnik Ivan in Čuden Leopold. Slednji se je že lani preselil v Zagreb, kjer je nadaljeval svoje zločinske posle, in bil v stalni zvezi s tatovi na Jesenicah.

Navedeni pokvarjenci so izvršili 19 tatvin. Kradli so kokoši, zajce, kolesa itd. Ogrodje koles so brezvestno zmetali v Savo, ostale dele pa so nosili na podeželje v zamenjavo za kmetijske pridelke. Kradli in nato prodajali ali zamenjevali so tudi rjuhe, odeje, obleko, čevlje in ure, sploh vse, kar jim je prišlo pod roke. Pred njimi niso bili varni niti poljski pridelki na naših njivah, kjer so kradli krompir in fižol in ga nato prodajali po raznih gostilnah.

Zanimivo je, da Čuden Franc s svojo ženo že več kot pet let, odkar prebiva na Jesenicah, ni kupil nobenega kuriva. Vse to je nakradel v okolici jeseniške postaje. Zasluga naših varnostnih organov je, da se navedeni tatovi danes nahajajo za zapahi in bodo za svoja dejanja odgovarjali pred ljudskim sodiščem. Čuden Leopold je najbrže zaslutil bližajočo se aretacijo in je hotel zbežati čez mejo z raznim nakradenim blagom, vendar pa mu je bila naša ljudska oblast za petami in ga prišla prav na mejo.

Napake, ki povzročajo nezadovoljstvo

Pred kratkim je ljudski odbor na Blej. Dobro razdeljeval njive delavcem in nameščencem jeseniške železarnice, ki stanujejo na Dobravi. Ker je v letošnjem letu odpadlo precejšen del njiv, je bilo treba zmanjšati površino vsem. Da pa to ne bi bilo preveč občutno za delavce in nameščence, so se sporazumeli, da se deli zemlja samo tistim, ki ne posedujejo svoje. Ljudje so se strinjali s tem, toda ko je ponovno delil tov. Župančič Slavko se ni oziral na to in delil precej površno. Ljudje so se začeli razburjati in upravičeno kritizirati. Bili so primeri, da je bila zemlja odvzeta veččlanskim družinam, dočim je ljudem, ki posedujejo svojo, ostala. Tov. Župančič naj se zave, ako hoče imeti pri ljudeh uspeh, da mora delati z vsemi enako in biti vsem naklonjen, ne pa delati po obrazih ali po kakšnih osebnih interesih. Ljudje napako hitro vidijo in občutijo. Da se to odpravi, so odgovorni člani odbora, kajti drugače bodo ob takih primerih ljudje izgubili zaupanje v funkcionarje in bi utegnili slabo vplivati na gospodarski razvoj v vasi.

Na Gorjušah pod Triglavom ni kamenja za zidanje

Vsi, ki so kdaj bili v lepi in idilični gorski vasi Gorjuše v Bohinju, se bodo čudili gornjemu naslovu. Spraševali bodo, kako je mogoče, da v najvišji naselbini našega okraja pod mogočnim Triglavom primanjkuje kamenja. Resnica je namreč ta, da na vsakem koraku, po katerikoli poti na Gorjuše, pa tudi na samih Gorjušah, zadeneš ob veličastne sklade kamenja. Kamenja je v okolici Gorjuš toliko, da bi z njim lahko zakladali Gorjušci precej sveta.

Tudi železniška proga iz Jesenic v Bohinj si je morala na mnogih mestih utreti svoj pot v žive skale. Tega pa člani sindikata železničarjev najbrž ne vidijo in se jim je zgodilo tako kot tistemu, ki zaradi samih dreves ne vidi gozda. Sindikat železničarjev namreč namerava na Gorjušah zgraditi počitniški dom. Zdaj pa pomislite: Za gradnjo svojega doma je naročil kamenje nekje na Dolenjskem in ga v vagon-skih pošiljkah vozi po železnici na Boh. Bistrico, odkoder ga s kamioni prevažajo na Koprivnik, odtod pa z vozniki na Gorjuše.

Bohinjci se čudijo in gledajo in se ne morejo načuditi.

Brez komentarja.

Za boljše vodstvo mladinskih organizacij

Za izboljšanje dela mladinskih organizacij v tovarnah in podjetjih je bil v prvi polovici aprila na Jesenicah dvodnevni seminar predsednikov tovarniških aktivov mladine. Na tem seminarju so se novoizvoljeni predsedniki seznanili z delom mladinske organizacije. Iz Železarne Jesenice se je seminarja udeležilo 20 predsednikov, iz ostalih podjetij in tovarn pa 8 predsednikov mladinskih aktivov.

Poleg izboljšanja dela mladinske organizacije so se udeleženci seznanili zlasti tudi z nalogami mladine pri izvrševanju plana v proizvodnji. Diskusija je pokazala, da je med vodilnim kadrom mladinskih organizacij v tovarnah in podjetjih zanimanje za napredek mladine, posebej za ustanavljanje novih mladinskih brigad.

Udeleženci seminarja so med drugim tudi sklenili, da bodo ustanovili mladinske kulturne skupine v jeseniški železarni, z večjo vmeno bodo stremeli za dvig dela v mladinski organizaciji in vložili vse sile za miselno prevzgojo naše mladine.

Slični seminarji bodo v najkrajšem času tudi za predsednike aktivov na vasi in šoli. Taki seminarji so zelo koristni, ker iz poročil, ki prihajajo iz terena, vidimo, da je še precej mladine, ki ni vključena v mladinsko organizacijo in je prepuščena sama sebi ter zapada pod vpliv sovražnikov ljudske oblasti. Pa tudi nekateri organizirani mladinci ne zaslužijo časti člana mladinske organizacije.

FIZKULTURA

Ob turističnem dnevu:

„Kovinarska“

Joža je že od lani nekaj ogledoval v severni Triglavski. Ogledoval iz Vrat, ogledoval iz Luknje, s Pihavca, z daljnogledom in brez. Letos poleti jo je skuhal do kraja. Povabil je Medjo, Koblarja, Kramžarja in mene. „Nekaj novega bomo poizkusili.“ Razložil in pokazal nam je, za kaj gre — „naprej se pa žvižga“. Joža namreč ne prodaja kože, dokler je medved še v gošči.

Potem je šlo vse tako kot je ob podobnih prilikah pač navada. Neke sobote zvečer smo se zbrali v Vratih, se malo pošalili, malo pomohovali, zjutraj se obotavljali zaradi dvomljivega vremena in odrinili šele okrog pol sedmih. Ob pol enajstih zvečer smo bili spet v Aljaževem domu.

No, in tistih 16 ur vmes?

Da tistih šestnajst ur; še danes mi je treba samo zatisniti oči, pa gledam film, ki mu po lastni volji lahko urejam brzino. V naravnih barvah in tako zanimiv, da se ga ne morem nagledati. Tisti večer sem ga vrtel znova in znova, še pozno v noč.

Drugi dan smo že zarana rogovilili. Uredili smo zapiske iz stene in sestavili opis naše smeri. Nazadnje smo se še vprašali, kako naj jo imenujemo? To ljubko nalogo so fantje poverili meni. Da mi že zaupajo to reč. — Se smo si pristržno stisnili roke ob slovesu — pa na svidenje!

S krstom sem bil kar v zadregi. Kaj je najznačilnejše v tej smeri, da bi ji dalo ime? Recimo vstop. Med tako zvano bavarsko in tako zvanim nemškim stebrom. Čudna imena to! Saj se smer lahko imenuje po prvem plezalcu, toda Triglav in njegovi stebri niso ne bavarski, ne nemški, ampak naši in to danes bolj kot kdaj koli! Ko sta Prusik in Szalay preplezala zapadni raz Triglavskega stebra, je pisal Kaltenegger: „Ta tura zaključuje obdobje velikih odkrivanj stene. To je z mojstrsko roko položen veličastni sklepni kamen“. Kajti za centralni steber te stene je celo Comici dvomil, da bi bil preplezljiv.

Joži pa več kot deset let ni hotel iz glave ravno ta problem. Po osvoboditvi je bila njegova prva pot v Vrata in naravnost v centralni steber. Tukaj je Joža prekosil samega sebe in opravil mojstrovino brez primere. Po vsej pravici se je centralnega stebra prijel ime Čopov steber. Seveda so v severni Triglavski še ostali mikavni problemi, toda centralni steber je prav gotovo sklepni kamen v tej grandiozni steni. Bodimo ponosni na ta veličastni simbol našega alpinizma!

Za prejšnjo miselnost pa je značilno, da so celo probleme, ki so jih prvi rešili naši domači plezalci, imenovali po tujcih: nemški steber, nemška čez lusko, nemško okno itd. V novi izdaji „Našega alpinizma“ bo treba te in podobne nesmisle iztrebiti.

Prav za prav pa moram najti ime za našo novo smer. Hm — prav nič pametnega mi ni padlo v glavo. Zato sem spet vrtel svoj film: „Medja bo plezal prvi“, je odločil Joža pri vstopu, se sam navezal kot drugi ter nas razporedil po vrsti še Koblarja, mene in Kramžarja, — vse na eno navezo. Bilo jo je skoraj sedemdeset metrov. Tačas so se razpršile zadnje meglice in kristalen dan se je modril za nami, pred nami pa se je črnila stena. Začeli smo polzeti po njej kot dvajseteronog predpotopen reptil.

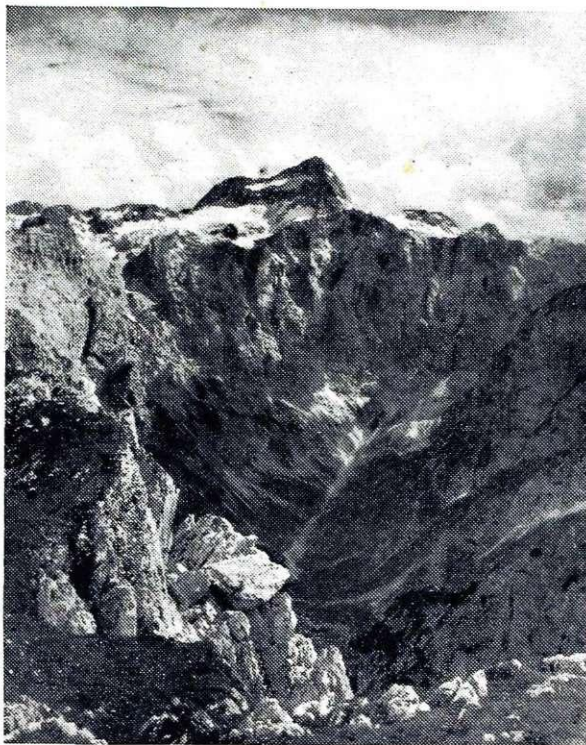
Brž po vstopu nam je medved pokazal, da kože ne da kar tako za dva groša. Toda Medja je vodil mirno, lahkotno in obenem preudarno, da ga je bilo veselje gledati. Stena se je vse bolj postavljala po robu, mi pa smo bili vedno boljše volje. Kako tudi ne, ko se kar naprej vrstijo silno zanimivi kamini in prečenja, ter fantastični pogledi mimo razdrtih stolpov in pomolov v dolino ali modrino neba.

Medja se nekaj mudi na izpostavljenem stojišču. „Fantje, mislim da bo dobro, če malo nabrusimo kremplje“. Vedeli smo, kaj to po-

meni, ali Medja je to izjavil tako dobrodušno in s samozavestnim humorjem, da smo res začeli — brusiti kremplje: natanko smo opazovali, kako in kaj je tam zgoraj.

Pri plezalcu so namreč prvi kremplji možgani, drugi oči, tretji šele prsti.

Treba se je bilo, kot pravi Joža, „pregoljufati“ okrog trebušaste, krepko izpostavljene skale brez pravih oprimkov. Celo Joža je to prečko ocenil za „tako učeno, da še zlepa ne — čeprav

Triglav — simbol naše svobode

sem že tri tedne pri planinskem društvu in že drugič v steni.“ (Mimogrede: to pot je bil Joža stodvainsedemdesetih v severni Triglavski.) Je pa ta prečka kratka in ko smo vsi zginili za vogalom, smo se zagostili v kakšnih petindvajset metrov visok kamin z redkimi, pa trdimi oprimki. Ker je postajal proti vrhu vedno težji, je Medja prečil na levo do roba, pa tam zadaj je bilo še slabše. Zato je obveljalo: naravnost navzgor. Nikdar ne bom pozabil, kako mojstrsko je Medja plezal ta kamin: čim bolj zunaj. Seveda, Kramžar, ki je kot zadnji izbijal kline, je nekaj robantil, kajti kadar Medja zabije, zabije. „Kar pusti“, se oglasi Joža. „Tega je tako globoko pognal, da so ga Trentarji na oni strani zakovičili.“ Spet je od vseh strani odmeval smeh.

Skrbelo nas je samo, če bo zgoraj prehodno, sicer bi se morali spustiti do prve boljše police in prečiti na desno do znane smeri. No, ob vrhu kamina se je pokazalo, da od tod stena popusti za „kakšni dve luknji“. Po sedmih urah resnega in napornega plezanja se nam je kar prileglo malo lažje skale. Kmalu smo bili mimo kolosalnega stolpa, ki se nam je davi videl iz doline kot neznaten rožiček. Že po krušljivcu mimo rjavega odloma, pa smo dosegli nekako v sredi smer Jug-Kajzelj-Volkar. Kramžar je zagnal signalno raketo in rdeč oblak se je vzdignil prav v vrh Triglava, znak za prijatelje v dolini, da smo zdravi dosegli cilj.

Se smo se pognali za nekaj vrvi navzgor do Zlatorogovih steza in po njih — neznansko vedre volje — prečili do slovenske. Medtem nas je zarja začela opominjati, naj se ne obotavljamo. V belih ploščah nas je ujel mrak in tako smo zadnji konec Tumove, sestopali v temi. Dobro uro po izstopu smo sedeli v Aljaževem domu, pošteno utrujeni, pa prešernega duha.

Evo, to je bilo tistih šestnajst ur vmes!

Tako izredno zanimiva in slikovita pleža — pa ji ne vem imena? In kar nenadoma sem se zavedal glavnega: da so jo preplezali živi ljudje.

Jesenščani na obisku pri graditeljih Nove Gorice

Na dan volitev v Okrajni ljudski odbor nas je večja družba po izvršeni državljski dolžnosti odšla na obisk k naši mladini pri prostovoljni gradnji Nove Gorice.

Vožnje iz Jesenic do Gorice ne bom opisoval. Želel pa bi vsakomur, da bi bil ta dan z nami v Gorici. Mesto je bilo zavito v morje zastav in zelenja. Vsa volišča so najlepše okrašena. Praznično razpoloženi ljudje govorijo samo o današnjih volitvah. Se bolj ponosno in samozavestno smo šli proti gradilišču Nove Gorice in smo delili veselje Primorcev, ki so po tolikih letih fašističnega zatiranja dosegli svobodo.

Pri dohodu na gradilišče smo doživeli novo presenečenje. Pravkar so se podeljevale udarniške zastave najboljšim brigadam in četam, proglašali so nove udarnike — brigadirje. Po zaključku nepozabnih manifestacij so nas mladinci povabili na svečano kosilo. Nato smo z nekaterimi mladinci odšli proti Solkanu.

Solkan! Novo doživetje! Volitve so bile sto procentno zaključene. Pesem odmeva po ulicah, pesem starih in mladih, veselje in zadoščenje izžareva iz obrazov ljudi in so ponosni, da so prvokrat v svoji zgodovini doživeli svobodne volitve.

Zvečer smo se vrnili v Novo Gorico. Prenočili smo pri naših mladincih-brigadirjih. Prijetno preseneča čistoča in disciplina naših mladincev. Zanimali smo se, kako postaneš udarnik na gradilišču. Povedali so nam, da se tekmuje po točkah v kulturno-prosvetnem in fizikalnem delu, dalje glede čistoče prostora, telesa, obleke, čevljev, lepega vedenja in pisanja stenčarov. Četudi je na gradilišču dober delavec, pa zanemarja gornje ločke tekmovanja, se mu to všteje odnosno odšteje primerno število točk v tekmovanju. Mladinci in mladinke se tovariško borijo za čim večje število točk.

Dobil sem vtis, da je gradilišče Nove Gorice največja in najlepša vzgojna šola naše mladine. Zaradi tega je popolnoma neupravičen strah nekaterih naših očetov in mater, ki svojemu sinu ali hčerki ne dovolita odhoda v mladinsko delovno brigado. Takim konservativcem in malo dušnežem bi svetovali, da si sami ogledajo vzorno mladinsko delovno disciplino in na mah bodo postali drugačni. Ob pogledu na delovni polet naše mladine bodo še sami hote ali nehoti zgrabili za kramp, lopato ali samokolnico, da bi na ta način pomagali uresničiti čimprej velike ideale naše mladine.

Nekaj za naše tehnike

Kdo med Vami ni ljubitelj tehnike? Tehnika je hrbtenica našega gospodarskega napredka, je okno v svet in jamstvo lepše bodočnosti. Z njenimi pridobitvami, zanimivostmi in napredkom nas seznanja mesečnik

„LJUBITELJ TEHNIKE“

Vsak strokovni poklic najde v njem svoje zanimivosti, večkrat celo napotke za tehnično izboljšanje delovnih pogojev. Namen mesečnika je vzgajati v širokih plasteh ljudstva zanimanje za tehniko. Zato je pisan preprosto in z njim se more koristiti vsakdo, ki je zares ljubitelj tehnike!

Sežite po njem, saj je poceni. Letno stane samo 100 din, kar je zelo malo spričo obilice slik in črtežev, ki jih mesečnik objavlja. Revijo „Ljubitelj tehnike“ priporočamo zlasti „rdečim kotičkom“ v naših proizvodnih obratih. S to revijo bodo „rdeči kotički“ pridobili še več priljubljenosti, pomagali bodo v vzgoji naših strokovnih kadrov in tako neposredno služili svojemu namenu — dvigu delovne zavesti in proizvodnje.

Vidim Jožo v žični valjarni pri ognjenih kačah, Medjo sključenega pri kovinski stružnici, Koblarja, ki vsak dan steha gore železa, Kramžarja, ki zna zvariti vsak material — sami kovinarji iz jeseniške jeklarne.

Zato sem izbral ime: „Kovinarska“ in mislim, da ima lep zvok.

(Iz spisa Andreja Zupančiča v „Planinskem Vestniku“ IV. — 2.)

★ KULTURA IN PROSVETA ★

Po uprizoritvi „Novega doma“ na odru sindikalnega gledališča na Jesenicah

Če se nekatere gledališke družine v našem okraju ne morejo otresti vplivov preteklosti in še vedno igrajo dela, ki nimajo z našo stvarnostjo nič skupnega, moramo priznati sindikalnemu gledališču na Jesenicah, da je v tem pogledu napravil zelo lep in velik korak naprej. Zasluga za to gre predvsem režiserju tovarišu **Tiž Srečku**.

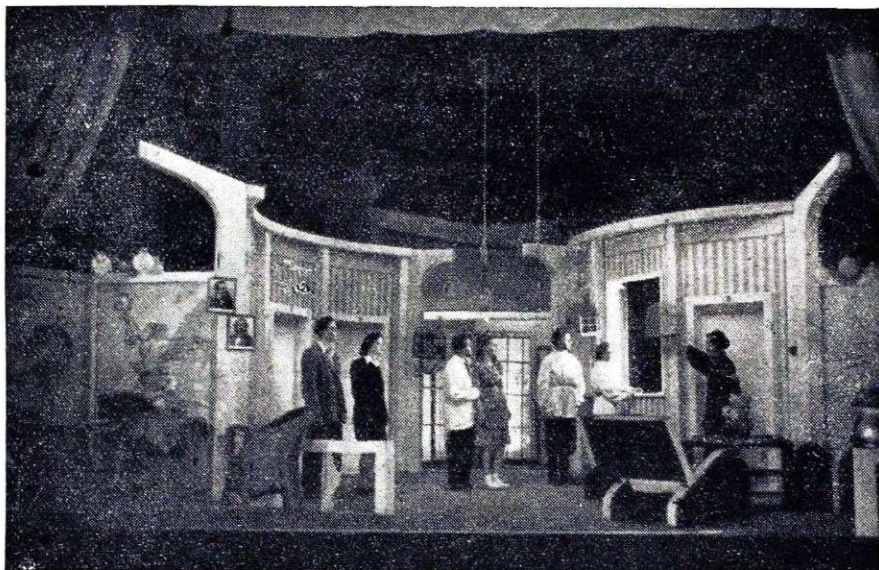
„Novi dom“, komedija ruskega pisatelja G. K. Bulgakova je bila vpripravljen osemkrat, med temi sta bili dve predstavi za šolsko in tovarniško mladino, ena pa v korist akcije za pomoč grškemu ljudstvu. Ob dejstvu, da je na Jesenicah še nekaj ljudi, ki zavirajo vsak napredek,

stvari lotil tovariš **Tiž Srečko**, je zaživela in se je pričela podrobnejša obdelava posameznih likov.

Igralci „Novega doma“ so od predstave do predstave doživljali lepše uspehe. Značilno pa je, da je mladina komedijo sprejela z večjim razumevanjem in zadovoljstvom kot starejši ljudje. To je zelo zdrav pojav, ki ga moramo biti veseli.

S komedijo „Novi dom“ so igralci nazorno prikazali dva povsem nasprotna si sveta. Na eni strani Zjabljkov, blagajnik trusta, njegova žena ter sin in hči — zlobna malomeščanska družina, na drugi strani pa svetli značaji

Zaključni prizor zadnjega dejanja iz ruske komedije „Novi dom“ — „V novem domu je zapel slavček...“

tudi v kulturno-prosvetnem oziru, je uspeh sindikalnega gledališča toliko bolj razveseljiv, prav posebej še zaradi tega, ker so se hoteli vriniti celo v naše kulturno življenje nekateri sovražniki ljudstva.

Težave za razvoj sindikalnega gledališča so bile v tem, da sindikalni, okrajni in mladinski prosvetni aktivisti niso nudili dovolj pomoči in opore. To se je predvsem pokazalo ob začetku priprav za uprizoritev „Novega doma“ lanske jeseni. S skušnjami na noben način niso mogli priti nikamor naprej, ker ni bilo nikogar, ki bi se za stvar resno zavzel in igralcem nastopajoče like pokazal v pravi luči. Sele ko se je

mladih komsomolcev. Med tema dvema svetovoma pa so nekateri ljudje, ki omahujejo zdaj na to, zdaj na ono stran. **Cegnar Franc** je Zjabljkova kot človeka preteklosti dobro podal, premalo pa je prišla do izraza v bistvu podla duša. **Ferjanova** je kot njegova žena podala odlično igro, za njo ni prav nič zaostajala **Gostiša Tatjana** kot Serafina. **Škrli Bratko** se je kot sin Zorž dobro obnesel in bo ob skrbni režiji v bodoče imel gotovo še lepše uspehe. Kovinarja Fedosejeva je odlično podal **Videtič Julij**. Izgleda, da mu take vloge najbolj „leže“. Tudi **Gostiša Danilo** je bil v vlogi Pokotilova zelo simpatično sprejet. Med mladimi igralci

Sindikalna knjižnica na Jesenicah v prvem četrtletju

Ker so prostori sindikalne knjižnice na Jesenicah v Fizkulturnem domu postali zaradi nabave novih knjig pretesni, se je knjižnica v marcu preselila v novourejene prostore Titovega doma. Tu gre priznanje sindikalni podružnici kovinarjev, ki je pokazala veliko razumevanje za kulturni dvig delovnega ljudstva. Knjižničar **Tov. Videtič Julij** vodi z veliko ljubeznijo „svojo“ knjižnico. Njemu gre zasluga, da knjižnica tako lepo uspeva. V knjižnici so na razpolago vse knjige kulturno-umetniške, politične in gospodarske vsebine, ki so izšle pri nas po osvoboditvi. Zal pa teh knjig nima v zadostnem številu izvodov in morajo čitatelji čakati več mesecev, da zaželeno knjigo dobijo v roke. Isto velja tudi glede mladinskih knjig. Hvalevredno pa je dejstvo, da je knjižničar samoiniciativno že izločil iz knjižnice skoro vse brezidejne knjige.

V prvem tromesečju tega leta je bilo nabavljenih 150 novih knjig. Obiskovalcev je bilo 2510, od teh 1149 žen in 1309 moških. Čitateljev je bilo 1146 ročnih delavcev, 1165 mladine, 197 izobražencev in samo 2 kmeta. Nizek odstotek kmetov je opravičljiv zaradi industrijskega značaja kraja.

Slovenskih knjig ima knjižnica 5499, srbohrvatskih 77 in 635 v drugih jezikih.

Kljub temu, da knjižnica v zadovoljivi meri vrši svoje poslanstvo, bo za njeno izboljšanje nujno najti vire, da bodo na razpolago knjige, ki so in ki bodo izšle, v večjem številu izvodov, da bodo bralcem na zahtevo na razpolago.

mi talenti zelo vidno izstopa **Korošec Slava**. Škoda bi bilo, če bi se v tem oziru zanemarljivo in je dolžnost funkcionarjev sindikalnega gledališča, da njej in ostali igralski mladini **Samsa Silvi**, **Lotrič Marici**, **Dorniku Milanu** ter **Sadarju**, posvetijo vso pozornost in jih v igralško umetnost pravilno usmerjajo.

Komedija pa nam ne prikazuje samo vrsto različnih značajev dveh svetov, ampak nas tudi uči, da moramo rešiti in reševati mnoge, ki se nahajajo v kleščah starega sveta. Tak primer je **Glaša**, služkinja pri Zjabljkovih, ki jo je nadvse simpatično igrala **Tiž Ančka**. Zjabljkova družina je do skrajnosti izkoriščala njeno voljo do dela, pri tem pa jo zapostavljala in zmerjala. Komsomolec **Veška** pa ji je pokazal pot v lepše in svobodno življenje. Ko igra na koncu izzveni v zmago novega sveta nad starim, **Glaša** veselo vzklikne: „Tovariši, zdaj sem vaša! Nisem več sužnja, zdaj sem svobodna!“

1. maja 1948 bo na jeseniškem sindikalnem odru nova premiera „Rusko vprašanje“ — Dejanje se godi v Ameriki

Jeseniški kovinar se je vzgajal sam

Že v stari Jugoslaviji se je mnogo govorilo o kovinarjih na Gorenjskem, zlasti o kovinarjih na Jesenicah. Še več govora pa je o naših kovinarjih danes. Kot star kovinar bom podal objektivno sliko, kako smo prišli do tega, da prednjačimo vsem kovinarjem v Jugoslaviji.

Nevedni ljudje so smatrali Nemce kot dobre, tehnike, zgodovinsko pa je dokazano, da naših prednikov niso vzgajali Nemci. Že v sivi davni, ko so se naši predniki naselili na Gorenjskem, se že omenja železarstvo. V te kraje so prihajali ljudje iz Italije, predvsem v Bohinjsko, kjer so že obstojale male železarske delavnice. Takrat — pred 100 leti — ni bilo govora o nemški tehniki, ki se je razvila pozneje.

Naši Gorenjci, stisnjeni med gore, še bolj pa stisnjeni med dva velika naroda, so morali biti bister in žilav rod, da so mogli več stoletij zdržati takorekoč med dvema mlinskima kamnom. Razumljivo je, da so se tudi od sosedov priučili marsikaj, še več pa so sami „pogrunтали“. To dokazuje dejstvo, da so velike nemške naselbine popolnoma utonile med slovenskim življenjem.

Isto velja za tehniko in gospodarstvo, posebej pa za kulturno in politično življenje Gorenjcev. Narodne zavesti naših prednikov Nemci

z nobenimi sredstvi niso mogli omajati, še manj pa uničiti. Daleč naokrog je segel vpliv kulturnega življenja na Jesenicah. Znale so družine, kjer se je po 3 in več rodov ukvarjalo z godbo. Isto lahko rečemo tudi za strokovno in politično gibanje, ki sega okrog 60 let nazaj. Nesebični tovariši, ki so bili navezani izključno na svoje sposobnosti, so sindikalno gibanje vodili že pred 50 leti. Res je, da so se že takrat in tudi pozneje razne struje med seboj prepirale, ker je vsaka hotela biti prva in vodilna. Pozitivna stran medsebojnih trenj in tekmovanja je bila v tem, da so se delavci in inteligenti na vseh poljih razgibali. Bila so neštevilna predavanja, shodi, sestanki, igre, koncerti itd. Seveda pa je bilo mnogo takratnih prireditev potrebnih, še več pa nepotrebnih. Med naše delavstvo so zahajali razni politični hujšaki in razdirači delavske enotnosti, ki so plemenito tekmovanje delavcev hoteli izkoriščati v svoje temne namene. Ti „politični voditelji“ vseh branž so morali zaradi svoje nadutosti od naših delavcev požreti marsikatero grenko.

Prišlo je leto 1941, ko je zločinski fašizem napadel Jugoslavijo. Jeseniški kovinar je na poziv Partije zgrabil za orožje in šel braniti državo. Mnogi so takrat strmeli in se čudili, kako je

mogoče, da gredo jeseniški komunisti v borbo proti Hitlerju, ko so bili takrat na glasu kot protidržavni elementi. Tudi par tednov pozneje, ob ustanovitvi Osvobodilne fronte, je jeseniški kolektiv dokazal, da hoče biti prvi v borbi proti okupatorju. Tovariši **Pibernik**, **Božič** in mnogi drugi so takoj pričeli z zbiranjem orožja in denarja ter napravili načrt o pokončevanju zatiralca.

Kjerkoli je v štiriletni borbi hodil in se boril naš kovinar, povsod je bilo čutiti njegovo zavednost in požrtvovalnost. V nemških in italijanskih taboriščih, v borbah v Srbiji, na Hrvaškem, posebej pa v Sloveniji je sodeloval kot borec ali aktivist. Imena **Gregorčič**, **Pibernik**, **Stražisar**, **Federl** in mnoga druga bodo večno blestela v zgodovini naše Osvobodilne fronte.

Minila je borba, ki je zahtevala od nas težkih žrtev. Toda priborili smo si svobodo. Jeseniški kovinar je odložil puško, se vrnil v tovarno, zavihal rokave in začel znova ustvarjati pogoje za obnovo porušene domovine. Oči vse države so se uprle v njega, če bo kos velikim zahtevam, da bo s svojimi izdelki in vzgojo novih kadrov zadostil nalogam petletnega plana. In res — naš kovinar ni odpovedal in je ostal zvest svoji tradiciji ter je postal prvi kolektiv v državi. Priboril si je naziv zmagovalca v medsebojnem tekmovanju. Ta zmaga pa nas je žal — uspavala. Drugi kolektivi so nam odvzeli prven-

DOPISI

Žirovnica

Da ne bodo ljudje vedno spraševali, zakaj se o našem kraju nič ne piše, vam sporočam nekaj novic.

V marcu je bil največji in najvažnejši dan osmi marec, ko so žene slavile svoj praznik. V obeh dvoranih na Breznici in Žirovnici je bilo zvečer polno ljudi. Program, ki so ga pripravile naše žene, je bil izredno zanimiv, tako da so ga morali ponoviti tudi naslednjo nedeljo.

Veliko dobre volje je na večernih šivalnih tečajih, posebno v Doslovčah, kadar se pridružijo še naši fantje in zapejo. Podobno kot v Doslovčah je tudi v Smokuču. Na Breznici pa se zvečer raje vsedejo h knjigam, ki jih z užitkom prebirajo. Škoda je le, da so z bralnimi večeri pričeli šele sedaj na pomlad. Upam, da bodo prihodnje leto začele z branjem knjig že v jeseni.

Pri nas se je ljudstvo obvezalo, da bo pripravilo ves gradbeni material za gradnjo združnega doma. Žal pa dosedaj še ni bilo mnogo napravljenega, odmerjen je bil samo svet, kjer bo združni dom stal, drugače pa je vse zaspalo in bo treba poiskati vzroke temu mrtvilu ter se oprijeti dela.

Kar se tiče naših krajevnih podjetij, bi bila krojaško-šiviljska delavnica lahko boljša. Nekateri trdijo, da krivda leži na poslovodji, ki dela preveč po svoji glavi. Čevlarska delavnica pa se je zelo izboljšala. Popravila izvršujejo hitreje in boljše, poleg tega pa so pri vrezovanju prihranili precej usnja. Težave pa imamo z našimi gostilnami, kjer nekateri preveč popivajo, tako da potrebni včasih ne dobijo niti četrta litra vina. Upamo pa, da se bo to izboljšalo.

K. J.

Mladina Tovarne verig v Lescah izpolnjuje svoje obveznosti

Mladina tovarne verig v Lescah svoje obveznosti, ki jih je dala v zvezi z gradnjo združnih domov, dosledno izpolnjuje. Kot po navadi je tudi v nedeljo, 11. aprila t. l. odšla na prostovoljno delo pri kopanju ilovice v Dvorski vasi. Ob 6. uri zjutraj so se izpred tovarne odpeljali s kamionom na delovno mesto. Vesela pesem je odmevala v pomladno jutro in se razlivala preko zoranih njiv in polja. Pred pričetkom dela na izkopu je predsednik aktiva mladine tov. Čačič Ivan s kratkimi besedami poudaril pomen prostovoljnega dela naše mladine pri gradnji združnih domov.

Na prostovoljnem delu je bilo 52 mladincev in mladink, ki so v šestih urah izkopali 81 m², premetali pa 105 m² ilovice. Mladinci iz tovar-

stvo in nas postavili na drugo mesto. Lani nas je tov. Leskovšek sicer opozoril, da bo borba za prvo mesto huda. Ko smo končno zmago res morali priznati drugim, nas je sprva nekoliko osupnilo, kmalu pa smo se zavedli in začeli iskati vzroke neuspeha. Da si znova priborimo prvo mesto, hočemo jeseniški kovinarji napeti vse sile in dati vse od sebe, da dosežemo zmago. Pri tem se zavedamo, da nas čaka težka borba z ostalimi kolektivi Jugoslavije.

Naša najvažnejša naloga je, dvigniti in poveniti produkcijo, vzgojiti množico novih kadrov na tehničnem, kulturnem, političnem in gospodarskem polju. V tem pogledu mnogi naši obratniki že kažejo gotova izboljšanja. Posebno skrb moramo posvetiti naši mladini, ki je zaposlena v vseh tovarnah nove Jugoslavije, da bo opravičila našo nado. Ta mladina mora biti nosilec stare železarske tradicije, da bo — kot je nekoč rekel padli borec Pibernik — uresničila prislovico: „Sledi Jeseničanov se vidi po povsod“.

Tovariši kovinarji! Ohranimo še nadalje sloves gorenjskih kovinarjev, priborimo si prvo mesto v proizvodnji. S tem se bomo oddolžili našim padlim borcem in izvršili njihovo oporoko — zgraditev nove srečne, socialistične Jugoslavije.

Star kovinar.

ne, ki se dela pri kopanju ilovice v Dvorski vasi niso mogli udeležiti, so delali v kraju svojega bivališča.

Kot marsikje drugje imamo pa tudi v naši tovarni nekaj mladincev in mladink, takozvanih „gospodičev in gospodičen“, ki se boje, da bi njihove nežne roke postale žuljave. Upamo pa, da bomo tudi te svoje tovariše pritegnili k delu. Treba jih bo prepričati, da bodo razumeli potrebo dela za našo skupnost in ne bodo v prostovoljnem delu videli nepotrebnega bremena. Dolžnost zavednih mladincev in mladink v Lescah je, da pritegnejo k sebi vso mladino, ker le tako bomo gradili v složnosti lepšo bodočnost vseh delovnih ljudi.

Dijaki na Tehnični srednji šoli v Ljubljani

mladini jeseniškega okraja!

Najprej vas iskreno pozdravljamo. Hoteli smo pisati na okrajni odbor LMS, končno pa smo se odločili, da vam pišemo potem „Jeseniškega kovinarja“, na katerega bi moral biti naročen sleherni Jeseničan, predvsem pa naša mladina. „Kovinarja“ še v Ljubljani radi prebiramo in smo nemalo ponosni na svoj okrajni časopis. Na drugi strani pa nas v srcu zaboli, če primerjamo število dijakov jeseniškega okraja na naši šoli s številom Celjanov, Mariborčanov, Vrhnčanov itd. Sprašujemo se, ali jeseniška mladina sploh ve, da je na Tehnični srednji šoli v Ljubljani samo 15 Jeseničanov. Še bolj pa je zaiostno dejstvo, da je med nami samo ena tovarišica — Jeseničanka. V tem oziru sicer tudi drugi okraji niso nič boljši. Zaradi tega bi se zelo razveselili, če bi se jeseniška dekleta bolj zavedla svoje enakopravnosti. Vprašajte našo Lenko in povedala vam bo, da je tudi današnja mladinka, posebej kovinarka, sposobna za tehnični poklic. Zaradi tega pozivamo naša dekleta, da se v novem šolskem letu v čim večjem številu prijavijo za sprejem v našo šolo na priljubljene in plansko važne oddelke kot kemijski, lesni, geometrijski, arhitektonsko-gradbeni itd. Pa tudi naši fantje naj se zavedajo, da so sinovi najboljših kovinarjev v naši državi in se množično prijavijo na omenjene oddelke.

Mladina jeseniške gimnazije! To naše pismo je predvsem namenjeno vam. Ali se zavedate važnosti petletnega plana? Učite se, učite in dokazite s svojim znanjem, da pripadate mladini, ki je avantgardni borec pri izvrševanju našega plana. Vedeti pa morate, da je ljubljanska Tehnična srednja šola ena najboljših na Balkanu, v katero imajo vstop le najboljši absolventi nižjih srednjih šol. Vemo, da so mnogi vaši očetje udarniki, vi pa se „postavljate“ s cveki.

Tovariši iz večernih gimnazij! Tudi vam je dana možnost vstopa na Tehnično srednjo šolo. Utrjujte svoje znanje in tekmuje z učenci državne gimnazije.

Cepprav živimo v Ljubljani, nismo brezbrizni in slepi za vaše delo. Zvedeli smo, da je mladinska organizacija na jeseniški gimnaziji precej slaba. Krivdo za to nosijo mladinci, ki ne hodijo na sestanke, delovne akcije in ne posvečajo nobene pažnje mladinski organizaciji. Taki mladinci zamenjajo pričakujejo, da bodo sprejeti na našo šolo, ki je nosilka zastavice III. Kongresa LMS in je bila odlikovana z Ordenom dela II. stopnje. Se enkrat povdarjamo, da naša šola ni za lenuhe ali, po domače povedano, za saboterje plana, temveč za zavedne Titove mladince. Zato iztrebljajte lenuhe iz svoje srede.

Za danes dovolj. Drugič pa vam bomo pisali kaj več o oddelkih TSS, študiju in naši organizaciji.

Pripravljajte se za vstop na Tehnično srednjo šolo z vestnim učenjem. Sporočite nam število dijakov in dijakinj IV. razreda gimnazije, ki nameravajo vstopiti na TSS, na naslov: Tehnična srednja šola, sekretariat LMS — agit-prop. (dopisništvo), Ljubljana.

Dijaki-Jeseničani na TSS
v Ljubljani

Navodilo

za preračunavanje davka na dohodke delavcev, nameščencev in uslužbencev

Ministrstvo za finance LRS je izdalo pod gornjim naslovom v „Zbirki Finančnih priročnikov“ brošuro, ki je zelo važen in nujno potreben pripomoček našim blagajnikom v hitrem in pravilnem ugotavljanju davka. Brošura pri naša v izvlečku vse bistveno važne predpise in elemente navedenega davka. Za naše izplačilne blagajne pomeni ta brošura zelo velik prihranek na času in je hkrati jamstvo za pravilnost obdavčitve delavcev, nameščencev in uslužbencev. Prav zaradi tega je brošura prepotrebna vsaki izplačilni blagajni. Koristna je pa tudi vsakemu članu delovnega kolektiva, ker mu daje natančen vpogled v njegovo obdavčitev in omogoča kontrolo nad pravilnostjo davčnih odtegljajev. V brošuri so namreč med besedilom natisnjene davčne lestvice za izračunavanje davka za dnevne, tedenske, petnajstdnevne in mesečne dohodke delavcev, nameščencev in uslužbencev.

Brošura, ki jo bodo z veseljem pozdravili vsi, ki imajo posla s preračunavanjem davka na dohodke delavcev in nameščencev, se dobi v vseh knjigarnah po ceni din 10.—. Izdalo in založilo pa je brošuro Ministrstvo za finance LRS v Ljubljani v „Zbirki finančnih priročnikov“ št. 2.

IV. Udarne brigada Otona Župančiča se je vrnila

Vrnili so se. Od sonca ožgani mladi brigadirji in brigadirke. Komaj da smo jih spoznali. Dva meseca je minulo, ko so se na jeseniški postaji poslavljali in odšli na gradnjo Nove Gorice. Iz vseh krajev so prišli. Iz Črnomlja, Rakeka, Novega mesta, Ljubljane itd. Vrisk je odmeval po gradilišču, ko so zasadili prve krampe in lopate v našo svobodno primorsko zemljo, na meji, kjer se slikata dva svetova.

Hitro je tek el čas in v ponedeljek 15. marca so se vrnili. Na blejski postaji jih je s pesmijo sprejela blejska mladina. Veselje je bilo pogledati mlade brigadirje, med njimi nove udarnike. Soglasno je brigada sprejela sklep, da ostanejo dva dni na prostovoljnem delu pri gradnji združnih domov.

V torek zjutraj so odšle četa za četo. Prva v Kranjsko goro, druga v Mošnje, tretja na Lancovo in četrta v Ribno. Kot je bila živa njihova pesem dela na gradnji Nove Gorice, ravno tako živa je bila na gradbiščih združnih domov. Podirale so se smreke, kupi kamenja in presejanega peska so se večali. Ljudje iz vasi so bili zadovoljni z mladimi brigadirji. Skrbeli so za hrano in prenočišče. Le v Ribnem niso pri vaščanih našli razumevanja in so se morali ves dopoldan boriti, da so jim sploh orodje posodili. Ti ljudje brez dvoma niso pomislili koliko truda so vložili mladi brigadirji v dvomesečnem prostovoljnem delu za izgradnjo našega socializma.

IV. brigada Otona Župančiča je v dveh dneh dosegla lepe uspehe. Skupno je delalo na vseh štirih gradbiščih 145 brigadirjev, ki so napravili 1927 prostovoljnih ur. Izkopali in premetali so 243 m³ zemlje in peska, presejali 43 m³ peska, preložili 14.000 komadov opeke in očistili 9.000 komadov opeke. Prenesli in zložili tir na dolžini 100 metrov. Očistili 385 m² terena in očistili apnenco v Kranjski gori.

Prebivalci jeseniškega okraja so za te velike uspehe hvaležni brigadirjem. Pionirji Kranjske gore so poklonili četi ob odhodu šopek cvetja. KLO Mošnje pa je dal II. četi pismo pohvalo. Mladini jeseniškega okraja pa je dala brigada novega poleta za izpolnjevanje svojih nalog pri sprovajanju petletnega plana in čvrstega pohoda v socializem.

Bčj.

Uredništvo in uprava: Jesenice, Titov dom. — Izhaja dvakrat mesečno. — Odgovorni urednik: Gasar Verko, Jesenice.

Tisk Gorenjske tiskarne v Kranju. 1248 48